

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ ЕЛЕКТРОТЕХНІЧНИЙ КОЛЕДЖ
ЗАПОРІЗЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

ПОГОДЖЕНО

Заступник голови приймальної
комісії Запорізького
електротехнічного коледжу ЗНТУ

І.М.Захар'єва
« 19 » « 03 » 2019 р.

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова приймальної комісії
Запорізького електротехнічного
коледжу ЗНТУ

Є.М.Рябенко
« 19 » « 03 » 2019 р.

**ПРОГРАМА СПІВБЕСІДИ
З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ
для осіб, які мають повну загальну середню освіту**

Програма розглянута та схвалена
на засіданні ПЦК українознавства та
філології

Протокол від 12.03.2019 № 8

Голова ПЦК О.М.Шаповалова

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програма співбесіди з української мови та літератури для осіб, які отримали повну загальну середню освіту та яким Законом України надане таке право, розроблена на підставі чинних програм з української мови розроблено з урахуванням чинних програм з української мови: Українська мова. 5 – 9 класи. Програма для загальноосвітніх навчальних закладів з українською мовою навчання. – К.: Видавничий дім «Освіта», 2013 (зі змінами, затвердженими наказом МОН України від 07.06.2017 №804); Українська мова. 10-11 класи (рівень стандарту), що затверджена наказом МОН України від 28.10.2010 № 1021 (зі змінами, затвердженими наказом МОН України від 14.07.2016 № 826.) та Українська мова. 10-11 класи (рівень стандарту), що затверджена наказом МОН України від 23.10.2017 № 1407.

Мета вступної співбесіди полягає у діагностиці рівня теоретичних знань, практичних умінь та навичок абітурієнтів з української мови та літератури.

Співбесіда передбачає виконання певних завдань, під час яких необхідно визначити рівень підготовки вступників: знання теоретичного матеріалу та практичні вміння з української мови та літератури.

Співбесіда з української мови та літератури складається з таких частин:

- виконання практичних завдань;
- усна співбесіда за виконаними завданнями, що демонструє теоретичні знання абітурієнтів з основ українського мовознавства та літературознавства.

До програми включені найважливіші теми з таких розділів сучасної української мови: фонетики, орфоепії, орфографії, графіки, лексикології, лексикографії, фразеології, морфеміки, словотвору, морфології, синтаксису, пунктуації – та української літератури: усна народна творчість, давня українська література, література кінця XVIII – початку ХХст., література ХХ ст., твори українських письменників-емігрантів, сучасний літературний процес.

До програми також подано список рекомендованої літератури.

ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Українська мова

1 Фонетика. Графіка

Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінки й глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв *я, ю, є, ї, щ*. Склад. Складоподіл. Наголос, наголошені й ненаголошені склади. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування *у-в, і-й*.

2 Лексикологія. Фразеологія

Лексикологія як вчення про слово. Ознаки слова як мовної одиниці. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Лексика української мови з погляду активного й пасивного вживання. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про стійкі сполуки слів і вирази. Фразеологізми. Приказки, прислів'я, афоризми.

3 Будова слова. Словотвір

Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. Словотвір. Твірні основи при словотворенні. Основа похідна й непохідна. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безсуфіксальний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Основні способи творення іменників, прикметників, дієслів, прислівників. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні [о], [е] у складних словах.

4 Морфологія

4.1 Іменник

Морфологія як розділ мовознавчої науки про частини мови. Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох числових формах. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмінки іменників. Відміни іменників: перша, друга, третя, четверта. Поділ іменників першої та другої відмін на групи. Особливості вживання та написання відмінкових форм. Букви *-а(-я), -*

у(-ю) у закінченнях іменників другої відміни. Відмінювання іменників, що мають лише форму множини.

4.2 Прикметник

Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні. Явища взаємопереходу прикметників з одного розряду в інший. Якісні прикметники. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда й м'яка групи).

4.3 Числівник

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні (на позначення цілих чисел, дробові, збірні) й порядкові. Групи числівників за будовою: прості й складені. Типи відмінювання кількісних числівників:

- 1) один, одна;
- 2) два, три, чотири;
- 3) від п'яти до двадцяти, тридцять, п'ятдесят ... вісімдесят,
- 4) сорок, дев'яносто, сто;
- 5) двісті – дев'ятсот
- 6) нуль, тисяча, мільйон, мільярд,
- 7) збірні;
- 8) дробові.

Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників.

4.4 Займенник

Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Співвіднесеність займенників з іменниками, прикметниками й числівниками. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні, означальні, питальні, відносні, неозначені, заперечні. Особливості їх відмінювання. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників.

4.5 Дієслово

Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на *-но*, *-то*). Безособові дієслова. Види дієслів: доконаний і недоконаний. Творення видових форм. Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Словозміна дієслів I та II дієвідміни. Особові та числові форми дієслів

(теперішнього та майбутнього часу й наказового способу). Родові та числові форми дієслів (минулого часу й умовного способу). Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.

Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Відмінювання дієприкметників. - Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на *-но*, *-то*.

Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. - Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот.

4.6 Прислівник

Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів. Правопис прислівників на *-о*, *-е*, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.

4.7 Службові частини мови

Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за походженням: непохідні (первинні) й похідні (вторинні, утворені від інших слів). Групи прийменників за будовою: прості, складні й складені. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників.

Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні (єднальні, протиставні, розділові) й підрядні (часові, причинові, умовні, способу дії, мети, допустові, порівняльні, з'ясувальні, наслідкові). Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників.

Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, модальні. Правопис часток.

4.8 Вигук

Вигук як частина мови. Групи вигуків за походженням: непохідні й похідні. Значення вигуків. Звуконаслідувальні слова. Правопис вигуків.

5 Синтаксис

5.1 Словосполучення

Завдання синтаксису. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Головне й залежне слово в

словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені.

5.2 Речення

Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів і речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання).

5.2.1 Просте двоскладне речення

Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Особливості узгодження присудка з підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи їх вираження.

5.2.2 Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні

Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Додаток. Типи обставин за значенням. Способи вираження означень, додатків, обставин. Порівняльний зворот. Функції порівняльного звороту в реченні (обставина способу дії, присудок).

5.2.3 Односкладні речення

Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні). Способи вираження головних членів односкладних речень. Розділові знаки в односкладному реченні.

5.2.4 Просте ускладнене речення

Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Звертання непоширені й поширені. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки - непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні.

5.2.5 Складне речення

Ознаки складного речення. Засоби зв'язку простих речень у складному:

1) інтонація й сполучники або сполучні слова; 2) інтонація.

Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.

5.2.5.1 Складносурядне речення

Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення.

5.2.5.2 Складнопідрядне речення

Складнопідрядне речення, його будова. Головне й підрядне речення. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку у складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами:

- 1) складнопідрядні речення з послідовною підрядністю;
- 2) складнопідрядні речення з однорідною підрядністю;
- 3) складнопідрядні речення з неоднорідною підрядністю.

5.2.5.3 Безсполучникове складне речення

Типи безсполучникових складних речень за характером смислових відношень між складовими частинами-реченнями:

- 1) з однорідними частинами-реченнями (рівноправними);
- 2) з неоднорідними частинами (пояснюваною і пояснювальною).

Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.

5.2.5.4 Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку

Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку.

5.3. Способи відтворення чужого мовлення

Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог.

6 Стилїстика

Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний, конфесійний), їх основні ознаки, функції.

7 Орфоепія

Відображення вимови голосних (наголошених і ненаголошених) через фонетичну транскрипцію. Відображення вимови приголосних звуків:

- 1) [дж], [дз], [дз'];
- 2) [Г];
- 3) [ж], [ч], [ш], [дж];
- 4) груп приголосних (уподібнення, спрощення);
- 5) м'яких приголосних;
- 6) подовжених приголосних.

Вимова слів з апострофом.

8 Орфографія

Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [e], [и], [o] в коренях слів. Спрощення в групах приголосних. Сполучення *йо,ьо*. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Позначення чергування приголосних звуків на письмі. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ. Правопис відмінкових закінчень іменників прикметників. Правопис *н* та *nn* у прикметниках; дієприкметниках, *не* з різними частинами мови.

9 Розвиток мовлення

Загальне уявлення про спілкування й мовлення; види мовленнєвої діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення; основні правила спілкування. Тема основна думка висловлювання. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Текст як середовище функціонування мовних одиниць. Основні ознаки тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Класифікація текстів за сферою використання, метою, структурними особливостями. Тексти різних стилів, типів, жанрів мовлення.

Українська література

1 Усна народна творчість

Загальна характеристика календарно-обрядових, суспільно-побутових та родинно-побутових пісень.

Пісні Марусі Чурай. “Віють вітри”, “За світ встали козаченьки”
Історичні пісні. “Ой Морозе, Морозенку”, “Чи не той то Хміль”.
Тематика, образи, зміст народних дум і балад.
“Дума про Марусю Богуславку”. Балада “Бондарівна”.

2 Давня українська література

“Повість минулих літ” (уривки про заснування Києва, про помсту княгині Ольги, про напад хозарів)

“Слово про похід Ігорів”

Григорій Сковорода. “De libertate”, “Всякому місту – звичай і права”, “Бджола та Шершень”, афоризми.

3 Література кінця XVIII – початку ХХ століття

Іван Котляревський. “Енеїда”, “Наталка Полтавка”

Г. Квітка-Основ’яненко. “Маруся”

Тарас Шевченко. “Катерина”, “Гайдамаки”, “Кавказ”, “Сон” (“У всякого своя доля), “І мертвим, і живим, і ненарожденним...””, “Заповіт”

Пантелеймон Куліш. “Чорна рада”

Іван Нечуй-Левицький. “Кайдашева сім’я”

Панас Мирний “Хіба ревуть воли, як ясла повні?”

Іван Карпенко-Карий. “Мартин Боруля”

Іван Франко. “Гімн”, “Чого являєшся мені у сні”, “Мойсей”.

4 Література ХХ століття

Михайло Коцюбинський. “Тіні забутих предків”, “Intermezzo”

Ольга Кобилянська. “Земля”

Леся Українка. “Contra spem spero!”, “Лісова пісня”

Василь Стефаник. “Камінний хрест”

Микола Вороний. “Блакитна Панна”

Олександр Олесь. “Чари ночі”, “О слово рідне! Орле скутий!..”

Володимир Винниченко. “Момент”

Павло Тичина. “О панно Інно”, “Арфами, арфами...”, “Ви знаєте, як липа шелестить...”

Максим Рильський “Молюсь і вірю...”

Микола Хвильовий. “Я (Романтика)”

Юрій Яновський. “Дитинство”

Валер’ян Підмогильний. “Місто”

Остап Вишня. “Моя автобіографія”, “Сом”

Микола Куліш. “Мина Мазайло”

Богдан-Ігор Антонич. “Різдво”

Олександр Довженко. “Україна в огні”, “Зачарована Десна”
Андрій Малишко “Пісня про рушник”
Василь Симоненко. “Лебеді материнства”
Олесь Гончар. “Залізний острів”
Григор Тютюнник. “Три зозулі з поклоном”
Василь Стус. “Як добре те, що смерті не боюсь я”, “О землі втрачена,
явився!..”
Іван Драч. “Балада про соняшник”
Ліна Костенко. “Страшні слова, коли вони мовчать”, “Українське
альфреско”, “Маруся Чурай”.

5 Твори українських письменників-емігрантів

Іван Багряний. “Тигролови”. Євген Маланюк. “Стилет чи стилос?”

6 Сучасний літературний процес

Загальний огляд, основні тенденції. Літературні угруповання (Бу-Ба-Бу, “Нова дегенерація”, “Пропала грамота”, “ЛуГоСад”). Творчість Ю. Андруховича, О. Забужко, І. Римарука. Утворення АУП (Асоціації українських письменників). Література елітарна і масова. Постмодернізм як один із художніх напрямів мистецтва 90-х років, його риси. Сучасні часописи та альманахи.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Українська мова

- 1 Авраменко О.М. Українська мова та література. Довідник. Завдання в тестовій формі: Іч. / О.М.Авраменко, М.В. Блажко. – К.: Грамота, 2017. – 560с.
- 2 Авраменко О. М. Українська мова (рівень стандарту): підручник для 10 класу загальн. серед. освіти/ О.М.Авраменко. – К.: Грамота, 2018.
- 3 Глазова О. П. Українська орфографія: Навч. посібник./ О.П.Глазова. – Харків: Веста: Вид-во «Ранок», 2005. – 384 с.
- 4 Голуб Н. Б., Новосьолова В. І. Українська мова (рівень стандарту): підручник для 10 класу загальн. серед. освіти/ Н. Б. Голуб, В. І. Новосьолова. – К.: Педагогічна думка, 2018.
- 5 Глазова О. П. Українська мова (рівень стандарту): підручник для 10 класу загальн. серед. освіти/ О.П.Глазова. – Харків: Ранок, 2018.
- 6 Козачук Г. О. Українська мова для абітурієнтів: Навч. посіб./ Г.О. Козачук. – 7-ме вид., стереотип. – К.: Вища шк, 2006. – 287 с.
- 7 Паращич В.В. Українська мова. Довідник старшокласника та абітурієнта/ В.В.Паращич. – Харків: ТОРСІНГ ПЛЮС, 2005. – 272 с.
- 8 Фурдуй М. І. Українська мова. Практикум з правопису: Навч. посібник / За ред. В. В. Різуна. – К.: Либідь, 2003. – 272 с.
- 9 Ющук І. П. Практикум з правопису української мови/ І.П.Ющук. – К.: Освіта, 2012. - 254 с.

Українська література

- 1 Авраменко О.М., Пахаренко В.І. Українська література: Підручник для 10 кл. загальноосвітн. навч. закл. (рівень стандарту, академічний рівень). – К. : Грамота, 2010.
- 2 Мовчан Р.В., Авраменко О.М., Пазхаренко В.І.Українська література: Підручник для 11 кл. загальноосвітн. навч. закл. (рівень стандарту, академічний рівень)/ наук. ред. Р.В.Мовчан. – К. : Грамота, 2011.
- 3 Навчальний посібник з української літератури для абітурієнтів філологічного факультету / Укладачі: О.Проценко, Т.Хом'як. – Запоріжжя: ЗНУ, 2005.
- 4 Семенюк Г., Ткачук М., Ковальчук О. Українська література. Підручник для 11 класу. – К.: Освіта, 2006.
- 5 Солод Ю. Українська література – ХХ: погляд на межі тисячоліть. Навч. посібник за програмою 11 кл. – К.: Світло знань, 1999.
- 6 Срібний птах: Хрестоматія з української літератури для 11 кл. загальноосвіт. навч. закл.: У 2-х кн. / Упоряд. Г.Ф.Семенюк, М.П.Ткачук, А.Б.Гуляк. – К.: Освіта, 2004.
- 7 Українське слово. Хрестоматія з української літератури та літературної критики ХХ ст.: У 5 кн. / За ред. В.Яременка. – К.: Рось, 1994.